

— Ей-го тамъ припаднѣлъ или заспалъ!

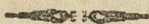
— Ако да бѣше престѣпленіето му по леко бѣхъ го съжелвѣлъ.

Като са обърнѣ Арбакъ видѣ жреца на Изида; той бѣше Каланъ, който тѣй странно и лукаво изгледа египтянина, щото послѣднійтъ рече въ себе си «да не ма е видѣлъ?»

Пустакынига, извѣстната, отдѣли са отъ множеството и като са втрени на Олинета извика:

— Мажкъ е, тако ми Зевса, прекрасенъ случай наистина, прекрасенъ случай! единътъ за лева а другійтъ за тигра, нека благодаримъ боговетѣ.

— Да, извика простолудіето, единътъ за лева, а другійтъ за тигра! какво щастіе! каква радость!

ГЛАВА 7.

Научаваме състояніето въ което са намѣрва Главкъ.

Опытваніе на пріятелство. Измѣненіе на умразата.

Безоката любовь са намѣрва все въ слѣпота.

Нощта вече са пресполови, но людны бѣхъ еще прекраснѣтъ мѣста на Помпея, дѣто обыкаляхъ празнѣтъ. На стѣкму на лицето бѣ исписана една серіозность необыкновенна. Много бѣхъ купчиннѣтъ отъ чловѣцы, които са разговаряхъ за сѣщія предметъ, като че щяхъ да смалжтъ, като раздѣлжтъ на части, происходящето отъ въпроса имъ смущеніе, безпокойствіе и жалость? предлежеше за животь и смърть.

Между туй единъ младъ момкъ идяше отъ портика на храма на fortunата и бързаше, защото въ вървенъето си хладнокрѣвно блѣснѣ добродушныя дебелякъ Діомеда, който отиваше по туй време въ виллата си въ предградіето.

— Е? извика търговецътъ, като са подигаше отъ паданъето си. Немашъ ли очи или мыслишъ че съмъ безчувствененъ! безъ малко щѣше да ма убіешъ, ако еще веднажъ ма блѣснешъ тѣй ще отиджъ право на брѣговетѣ на Стискъ.

— А! Діомеде, ты ли си? Прости ма за невниманіето ми. Умътъ ми бѣше занетъ съ горчивытъ тревълненія на живота. Главкъ